

[Industriministeren]

Jeg er helt enig med hr. Larsen-Ledet i, at vi må have etableret et tættere samarbejde mellem virksomhederne, og mange af vore ordninger går netop ud på dette. Jeg tænker på, at vi forudsætter, at der skal være mindst tre virksomheder sammen f.eks. om mange af de initiativer, som vi prøver at sætte på skinner. Jeg tænker også på, at vi forsøger at få styrket eksportkonsulentordningen, hvor professionelle eksportfolk går ud og samler mindst tre virksomheder om et eller andet initiativ. Det er også med i det nye eksportfremmeprogram.

Jeg mener, at vi har flere iværksættere i Danmark, end man har i de lande, vi kan sammenligne os med. Det, vi i øvrigt har i Danmark, som man ikke har andre steder, er et meget stort flertal af små og mellemstore virksomheder. Vi mangler de helt store virksomheder, som også kunne medvirke til en innovation og fornyelse. Det er ikke altid, at »small is beautiful«. Det viser sig desværre, at situationen er den, at vi måske går glip af noget, fordi vi ikke har de store virksomheder, som virkelig er i stand til at sætte noget ind på dette felt, også når det drejer sig om at åbne nye produktionslinjer. Det er jo en kostbar foranstaltning, og der er tilsyneladende mange, der viger tilbage for at tage sådanne initiativer.

Hele vores filosofi i industriministeriet er jo netop, at alt, hvad vi foretager os, sker i form af hjælp til selvhjælp. Vore ordninger kan kun udløse kapital til virksomhederne under forudsætning af, at disse virksomheder selv stiller et tilsvarende beløb til rådighed, og derfor er jeg også enig med hr. Larsen-Ledet på dette punkt.

Hr. Larsen-Ledet sluttede sit indlæg med nogle bemærkninger om overskudsdeling, og jeg skal sige, at den forbedring af industriens indtjeningssevne, som har kunnet konstateres i de senere år, har gjort det helt naturligt for flere og flere virksomhedsledere og -ejere at give medarbejderne andel i de opnåede resultater. Regeringen ser med stor glæde på denne udvikling.

Jeg vil imidlertid benytte lejligheden til at understrege regeringens hovedsynspunkt, nemlig at overskudsdeling skal ske på frivillig basis. For at fremme udbredelsen af frivillige ordninger har arbejdsministeriet nedsat et embedsmandsudvalg, der skal klarlægge og analysere frivillig overskudsdeling, og i

dette arbejde indgår en vurdering af, hvilke blokeringer der lovgivningsmæssigt og på andre måder er for en yderligere udbredelse af sådanne ordninger. Men jeg kan sige til hr. Dohrmann, at der er tale om frivillige, skræddersyede ordninger for den enkelte virksomhed.

Hr. Svend Heiselberg og flere andre talere var inde på behovet for en ny kortbølgesender, og dette behov er jeg klar over foreligger. Jeg har også et ønske om at få det klaret, men beslutningen hæmmes ikke alene af manglende bevilling, men også af de miljøhensyn, som opstår – vi kender alle sammen problemet med Buksør Odde og Gyllingnæs.

Vi har ikke glemt denne nye kortbølgestation, og jeg håber, at det på et eller andet tidspunkt lykkes at få det gennemført.

Nu er min taletid desværre udløbet, men der var unægtelig mange indlæg til mig, hr. formand. Jeg ved ikke, om jeg kan få lov til at forsætte en kort stund endnu. Det tror jeg trods alt vil, om jeg så må sige, fremme udviklingen af den samlede forhandling. Tak.

Jeg vil sige, at jeg stort set er enig med hr. Korneliusen i meget af det, der blev sagt, men jeg må dog understrege, at det er ikke det offentlige, som kan være udfarende på dette punkt. Forholdet er det, at vi kan stimulere forskningen og udviklingen mange steder, både på vore laboratorier, på vore institutter og også i vore virksomheder, men politikere og embedsmænd kan ikke selv tage initiativet. Det er nu engang således, at det ligger i den private regie.

Jeg må også igen understrege, at vi har EUREKA, vi har ESPRIT, og vi har også et nordisk industrifond. Vi har på mange måder gjort alt, hvad vi kunne for uddannelse og forskning. Jeg er helt enig med hr. Korneliusen i, at det er en klar forudsætning for, at vi overhovedet kan komme videre.

Jeg kommer selv, som flere har gjort opmærksom på, fra Nordjylland, og vi har her AUC. For nylig havde vi et heldagsmøde, og prorektor sagde da, at han mente, at AUC var det mest erhvervsrettede universitet, vi havde herhjemme. Han vidste ikke rigtig, om han skulle være ked af det eller han skulle være glad for det, men jeg sagde, at han skulle være stolt af det, for jeg mener, det er helt nødvendigt, at vi får etableret et nærmere samarbejde mellem på den ene side uni-